

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa v 1/ rade: **K.S.**, bytom P.N.H.,
v 2/ rade: **A.**, bytom S.N.H. /predtým K., posledne bytom A.N.H./, obe zastúpené JUDr. A.K., advokátkou, P.N. proti odporcovi: **JUDr. J.G.**, Š.N., správca konkurznej podstaty úpadcu P.P., IČO: X., o **vylúčenie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Cbi 176/06-28 zo dňa 30.4.2007, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Cbi 176/06- 28 zo dňa 30.4.2007 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd uložil správcovi konkurznej podstaty úpadcu vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu P.P., IČO: X. nehnuteľnosť zapísanú na LV č.X, k.ú. N.H., parcela č.X - orná pôda vo výmere 7049 m² do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke na účet právnej zástupkyne JUDr. A.K. trovy konania vo výške 4 394,-- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.3.1996 sp. zn. 3 K 11/93 bol na majetok dlžníka P.P. vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. J.G.. Ust. § 6 ods. 1, 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov /ďalej len ZKV/ pozitívnym spôsobom

vymedzuje majetok, ktorý patrí do konkurznej podstaty. Je ním majetok, ktorý úpadcovi patril v deň vyhlásenia konkurzu. Správca je povinný zaradiť do súpisu konkurznej podstaty každú vec, pohľadávku alebo majetkové právo, o ktorých má za to, že patria alebo môžu patriť do podstaty. Z dopytu na Katastrálny úrad, Správa katastra Nitra a z listu vlastníctva č.X, k.ú. N.H. súd zistil, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, parc. č. X o výmere 7049 m², druh pozemku orná pôda, je K., nar. 9.11.1925 /navrhovateľka/. Poukázal v ďalšom na znenie ust. § 133 ods. 2 Obč. zák., § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, § 7 písm.b/, § 41 a § 70 ods. 1 zákona o katastri nehnuteľností. Konštatoval, že vychádzajúc z uvedených ustanovení v spojení s predloženými dokladmi je nesporné, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti a z toho dôvodu správca konkurznej podstaty úpadcu nepostupoval v súlade s ust. § 6 ZKV, keď predmetnú nehnuteľnosť zahrnul do súpisu majetku konkurznej podstaty. Obranu odporcu, spočívajúcu v tom, že notárska zápisnica Nz 82/95 je neplatná, považoval súd za účelovú s poukazom na ust. § 7 v spojení s § 70 ods. 1 zákona o katastri nehnuteľností. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, neplatnosť notárskej zápisnice nebola nikým /a to ani samotným správcom/ spochybnená, resp. správca sa nikdy nedomáhal vyslovenia neplatnosti právneho úkonu. Súd nepristúpil k výsluchu odporcom navrhovaných svedkov, ktorí mali preukázať, že navrhovateľka predmetnú nehnuteľnosť neužíva, pretože to v tomto konaní nepovažoval za potrebné. Navrhovateľka svoje vlastníctvo preukázala relevantným spôsobom a výpovede svedkov k tejto otázke neboli preto potrebné. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie. Uviedol, že rozhodnutie súdu nepovažuje za zákonné a správne. Súd právne normy uvedené v odôvodnení rozsudku citoval, ale nesprávne aplikoval. Namietal, že súd sa nezaoberal dôvodmi, ktoré viedli odporcu k zahrnutiu predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty, nevyhodnotil listinné dôkazy ako zápis vlastníctva v prospech právneho predchodcu úpadcu v pozemnoknižnej vložke, ako aj skutočnosti vylučujúce nadobudnutie vlastníctva navrhovateľkou. Poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľka v danom prípade nenadobudla vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe zmluvy, ale v evidencii nehnuteľností je jej vlastníctvo uvedené na základe jej vyhlásenia do notárskej zápisnice. Notárska zápisnica sa zapisuje záznamom do katastra nehnuteľností. Na rozdiel od zápisu záznamu vklad zmluvy do katastra nehnuteľností je rozhodnutím správneho orgánu - správy katastra. Vklad do katastra nehnuteľností vyvoláva účinky vzniku vlastníctva, kým zápis záznamu nemení, nezakladá a neruší žiaden existujúci právny stav. Tvorí len podklad na jeho deklarovanie vo verejnej listine, ktorou je list

vlastníctva. Tento rozdiel krajský súd pri rozhodovaní nevezal do úvahy. Čo sa týka hodnovernosti údajov uvedených v katastri nehnuteľností až do doby, pokiaľ sa nepreukáže opak, poukázal na tú skutočnosť, že ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, t. j. aj § 19 sú nadradené v prípade kolízie iným právnym predpisom, ktoré upravujú vec inak. Súdu tiež vytýkal, že nesprávne vyhodnotil aj námietku ohľadom nesplnenia podmienok na vydanie osvedčenia spísaného do notárskej zápisnice, tvoriaceho podklad na vyznačenie vlastníctva v evidencii nehnuteľností. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu vyvracala opodstatnenosť odvolania a navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku. Poukázala na tú skutočnosť, že podľa údajov v katastri nehnuteľností Správy katastra Nitra je od 21.4.1995 zapísaná v LV č. X pre kat. úz, N.H. ako výlučná vlastnícka parc. č. X, a to na základe Nz 82/95. Nikto jej vlastnícke právo nespochybňoval a nikto nenamietal nesprávnosť tohto zápisu až do momentu, keď odporca zahrnul predmetnú parcelu do konkurznej podstaty úpadcu. Konkurz v predmetnej veci bol vyhlásený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 K 11/93 dňa 28.3.1996, teda takmer rok po zápise vlastníctva navrhovateľky do katastra nehnuteľností. Evidencia vlastníckych a iných práv je však zabezpečovaná katastrom a stav v ňom vedený je všeobecne záväzný, a preto je toho názoru, že pri nehnuteľnostiach nie je možné vychádzať z prezumpcie vlastníctva. Vlastníkom je osoba vedená v katastri nehnuteľností ako vlastníka a touto osobou je od 21.4.1995 navrhovateľka. Je toho názoru, že za súčasného stavu zápisu s poukazom na znenie § 6 ods. 2 ZKV je zahrnutie do konkurznej podstaty neprípustné a pokiaľ sa správca domnieva, že úpadca by mal byť vlastníkom parcely, mal podať proti navrhovateľke určovaciu žalobu. Taktiež poukázala na skutočnosť, že minimálne vydaním notárskej zápisnice Nz 82/95 zo dňa 4.4.1995 sa stala dobromyseľnou v tom, že je vlastníčkou nehnuteľnosti. Jej dobromyseľnosť bola prerušená výzvou na podanie žaloby sp. zn. Z- 2- 3 K 11/93 zo dňa 29.9.2006 z Krajského súdu v Bratislave. Je toho názoru, že dňom 4.4.2005, t. j. po uplynutí 10-ročnej lehoty od vydania notárskej zápisnice, sa stala definitívne vlastníčkou predmetnej parcely.

V priebehu odvolacieho konania právna zástupkyňa navrhovateľky oznámila súdu, že navrhovateľka K. zomrela. Jej právnymi nástupcami sú jej deti K.S. a A.. Navrhovateľmi v predmetnom konaní sú preto právní nástupcovia, dedičia navrhovateľky, a preto súd v konaní pokračoval s dedičmi navrhovateľky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil

a podľa odseku 3 tohto ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je navrhovateľom uplatnené právo na vylúčenie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X, k.ú, N.H., parcela č. X-orná pôda vo výmere 7049 m² z konkurznej podstaty úpadcu P.P.. Z obsahu spisuje je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 3 K 11/93 zo dňa 28.3.1996 vyhlásil na majetok dlžníka P.P. konkurz. Správca konkurznej podstaty do súpisu zapísal všetok majetok, ktorý podlieha konkurzu, okrem iného aj predmetnú nehnuteľnosť, o vylúčenie ktorej navrhovateľka podaným návrhom žiada. Svoj nárok odôvodňuje tým, že na základe notárskej zápisnice Nz 82/95 zo dňa 4.4.1995 nadobudla vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú nerušene a dobromyseľne užíva od roku 1962. Na základe záznamu predmetnej notárskej zápisnice do katastra nehnuteľností bola zapísaná Správou katastra v N. do LV č. X ako výlučná vlastníčka uvedenej parcely, v celosti. Odporca predmetné pozemky zahrnul do súpisu majetku z dôvodu, že spochybňuje nadobudnutie ich vlastníctva navrhovateľkou. Notársku zápisnicu Nz 82/95, na základe ktorej mala navrhovateľka nadobudnúť vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti považuje za neplatnú, nakoľko sa v nej nenachádzajú údaje, ktoré zodpovedajú skutočnosti, a preto nemohla navrhovateľka na jej základe nadobudnúť vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti.

Ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu /§ 19 ods. 1 ZKV/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene. Z uvedeného vyplýva, že správca pri vykonaní súpisu majetku zapíše do podstaty všetky veci, o ktorých na základe predložených dokladov predpokladá, že v zmysle § 6 ods. 2 do podstaty patria. Zápis majetku do súpisu podstaty len deklaruje navonok skutočnosť, že správca považuje takýto majetok za majetok podstaty a nakladá s ním ako s majetkom podliehajúcim konkurzu. Zapísanie určitého majetku do súpisu konkurznej podstaty tak umožňuje správcovi i jeho následné speňaženie. Právnym prostriedkom ochrany inej osoby /spravidla vlastníka/ proti neoprávnenému zahrnutiu takéhoto majetku do súpisu podstaty je práve vylučovacia žaloba podľa § 19 ods. 2.

Odvolateľovi možno prisvedčiť, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie na objasnenie skutočností, ktoré sú právne významné pre posúdenie oprávnenosti uplatneného nároku navrhovateľky. Krajský súd v Bratislave založil svoje

rozhodnutie na hodnovernosti zápisu v katastri nehnuteľností. Platí však, že tento zápis je hodnoverným, len pokiaľ sa nepreukáže opak /§ 70 ods. 1 zákona o katastri nehnuteľností/. Súd prvého stupňa bol teda povinný riešiť prejudiciálne otázku platnosti právnych úkonov, na základe ktorých bol zápis predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností vykonaný.

Vzhľadom na uvedené zistenia, odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu /§ 226 O.s.p./. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa /§ 224 ods. 3 O.s.p./.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2008

JUDr. Margita Fridová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová